Doskonałość człowieka w planie Boga

Aby urzeczywistnić ten niezwykły plan stworzenia istot na swój obraz i doprowadzić je do doskonałości, jakiej wymaga pozycja Jego synów, Bóg uczynił niebiosa i ziemię, a człowiek otrzymał ciało z prochu ziemi. (...który stworzył niebiosa, Bóg, który ukształtował ziemię i uczynił ją, on ją utwierdził, nie stworzył jej na próżno, lecz ukształtował ją, aby była zamieszkana: Ja jestem PANEM i nie ma innego. Izajasza 45:18)

Bóg nie wybrał na mieszkanie dla człowieka Królestwa niebieskiego, jak to było w przypadku aniołów, lecz uczynił ziemię ze wszystkim, co na niej jest, jako miejsce, które spełnia wszystkie warunki, by doprowadzić człowieka do wymaganej przez Niego doskonałości. To miejsce nie jest wolne od niebezpieczeństw, ponieważ na ziemię został zrzucony diabeł i jego aniołowie.

Możemy postawić sobie kilka pytań, na które odpowiedzi umykają nieuważnemu oku: Dlaczego Bóg, stwarzając człowieka, nie umieścił go bezpośrednio w swojej obecności, tak jak umieścił aniołów? Dlaczego postawił go tam, gdzie stale groziło mu, że ulegnie wpływowi diabła i jego aniołów?

Dlaczego Bóg musiał zrzucić szatana właśnie na ziemię, a nie gdzie indziej? Dlaczego pozwolił mu kusić człowieka? Dlaczego człowiek w swojej niewinności miał być dla szatana tak łatwą zdobyczą i znaleźć się w tak nikczemnym położeniu, w jakim są dziś miliardy ludzi?

Życie na ziemi

Musimy zauważyć, że plan Boga był doskonały, nie było w nim żadnych błędów, a teraz Bóg wprowadza go w życie. (Jego dzieło jest doskonałe. Powtórzonego Prawa 32:4)

Przy uważniejszej lekturze Biblii łatwo dostrzec, że w Jego doskonałym planie upadek człowieka był przewidziany. (Jak nas wybrał w nim przed założeniem świata... Przeznaczył nas dla siebie do przybrania za synów przez Jezusa Chrystusa. Efezjan 1:4) Możemy też zauważyć, że w Jego planie przewidziane było zarówno odnowienie człowieka (nowe narodzenie), jak i jego doskonałość.

Bóg stworzył więc doskonałe warunki, aby człowiek, żyjąc na ziemi w obecności szatana, przechodził rozmaite próby, bez których nie da się osiągnąć dojrzałości, jakiej wymaga Królestwo Boże. (Nie daj się zwyciężyć złu, ale zło dobrem zwyciężaj. Rzymian 12:21)

Człowiek, istota stworzona jako korona Jego dzieła, na Jego obraz i podobieństwo, został osadzony w tym widzialnym świecie (we wszechświecie, który oglądamy własnymi oczami) w obecności szatana. Nie był to błąd ze strony Boga – zostało to starannie przewidziane w Jego odwiecznym planie.

Bóg stworzył ten widzialny wszechświat, ziemię i wszystkie gwiazdozbiory nieba, aby wypełnić swój zamiar wobec ludzi: doprowadzić ich do miary dojrzałości Pana Jezusa, swojego

Pierworodnego, do doskonałości naszego charakteru.

To idealne miejsce, by człowiek był wychowywany, doświadczany, poddawany próbom i doprowadzany do wymaganej przez Boga doskonałości. Zdumiewające jest, jak doskonały jest Jego plan.

Ten, który poszedł przed nami

Widzimy, że także Pan Jezus został uczyniony doskonałym przez to, w czym kusił Go szatan i co On przezwyciężył. Pan Jezus został uczyniony doskonałym przez cierpienie, które przyszło ze strony szatana i które pokonał swoją śmiercią na krzyżu. (Wypadało bowiem temu, dla którego jest wszystko i przez którego jest wszystko, aby, doprowadzając wielu synów do chwały, wodza ich zbawienia uczynił doskonałym przez cierpienia. Hebrajczyków 2:10)

Gdy patrzymy na życie zwykłego człowieka, widzimy, że nikt nie rodzi się doskonały; doskonałość osiąga się jedynie wytrwałą pracą, uporem i naśladowaniem nauczyciela we wszystkich szczegółach. (pomyślmy, jaką drogę musi przejść pianista, by osiągnąć mistrzostwo w grze na fortepianie)

Doskonałość naszego charakteru osiąga się wyłącznie pracą; nie jest to stan, z którym się rodzimy, ani coś, co zostanie nam dane po śmierci.

Życie Słowem Chrystusa

Skoro w żadnej dziedzinie praktycznego życia nie można dojść do doskonałości samym studiowaniem, bez praktykowania tego, czego się uczymy, to tym bardziej nie można osiągnąć doskonałości, jakiej wymaga pozycja syna Bożego, przez wiarę jedynie umysłową i bierną, którą Pismo przyrównuje do wiary demonów. (Ty wierzysz, że jest jeden Bóg. Dobrze czynisz. Demony także wierzą i drżą. Czy chcesz więc wiedzieć, o próżny człowieku, że wiara bez uczynków jest martwa? Jakuba 2:19-20)

Kiedy bogaty młodzieniec zapytał Pana Jezusa, co ma czynić, aby odziedziczyć życie wieczne, widzimy, że Pan Jezus odpowiada mu i uzależnia dziedzictwo życia wiecznego od doskonałości, do której ten ma dojść.

Pan Jezus odpowiedział mu stanowczo: „Jeśli chcesz być doskonały… przyjdź i chodź za mną” (Mateusza 19:21). To znaczy: zostaw życiowe troski, przyjdź i żyj tak, jak Ja żyję, ucz się ode Mnie, idź za Mną we wszystkim, a staniesz się doskonały i w ten sposób odziedziczysz życie wieczne.

Nie osiągniesz mistrzostwa w grze na fortepianie samym teoretycznym studiowaniem nut, bez naśladowania nauczyciela i bez poświęcenia wielu godzin swojego życia na praktyczne ćwiczenia. Tak samo wiara, że możemy być tacy jak On, może stać się doskonała jedynie przez praktykę, przez uczynki wiary. (Widzisz, że wiara współdziałała z jego uczynkami i przez uczynki wiara stała się doskonała. Jakuba 2:22)

W sprawach duchowych, **aby udoskonalić swój charakter**, aby stać się doskonałym, jak doskonały jest Ojciec niebieski, musisz uwierzyć, że jest to możliwe, a potem pracować, naśladując Nauczyciela we wszystkim, co czyni, i poświęcając czas swojego życia na praktyczne życie Jego naukami, aż do najmniejszego szczegółu. (pomyślmy, ile godzin dziennie ćwiczy pianista, by osiągnąć mistrzostwo)

Łatwo zauważyć, że gdyby człowiek został stworzony doskonałym, takim jak Ten, który go stworzył, nie byłoby potrzeby osadzać go na ziemi w obecności szatana – zamieszkałby od razu w niebie, w obecności Boga.

Aby jednak dojść do miary pełnej dojrzałości Chrystusa, potrzebna jest wytrwała praca ucznia, który naśladuje Nauczyciela. Tylko tak można osiągnąć doskonałość, jakiej wymaga miara Królestwa Bożego.

Doskonali w tym, co w górze

Doskonałość, której wymaga Bóg, nie dotyczy muzyki, malarstwa czy chodzenia po wodzie, lecz cierpliwości, dobroci, łagodności, miłości… a tę osiąga się jedynie, chodząc do Jego szkoły i naśladując Jego samego.

Dzieło Boga zostaje dokończone tylko tak, jak było to w przypadku Pana Jezusa – przez zwycięstwo nad próbami, które na nas przychodzą. (Poczytujcie to sobie za największą radość, moi bracia, gdy wpadacie w różne próby; wiedząc, że doświadczenie waszej wiary wyrabia cierpliwość. A cierpliwość niech dopełni swego dzieła, abyście byli doskonali i zupełni, nie mając żadnych braków. Jakuba 1:2-4)

Doskonałości naszego charakteru nie osiąga się samą wiarą w ofiarę krzyża, lecz pracą i prawdziwą walką w pokusach, które przychodzą od szatana, a które Bóg dopuszcza dla naszego wzrostu.

Aby człowiek mógł zwyciężać te próby, ma za sprzymierzeńca Boga, który jest wierny i nie dopuści na człowieka próby ponad jego siły. (Lecz wierny jest Bóg, który nie dopuści, abyście byli kuszeni ponad to, co możecie znieść, ale razem z pokusą da też wyjście, abyście mogli ją znieść. 1 Koryntian 10:13)

Łatwo zauważyć, że cechy Pana Jezusa – miłość, łagodność czy cierpliwość – można zdobyć jedynie pracą i wytrwałością… mając za wzór Pana Jezusa. (…uczcie się ode mnie, bo jestem cichy i pokornego serca. Mateusza 11:29)

Nikt, kto rodzi się na nowo, nie rodzi się z cierpliwością, łagodnością i miłością. Te przymioty trzeba zdobyć dzięki dziełu, jakie Bóg wykonuje w człowieku. W tym dziele mamy do dyspozycji szkołę Chrystusa, w której znajdujemy Słowo działające w nas, Ducha Świętego, który nas zachęca i prowadzi, Ciało Chrystusa, czyli Kościół, oraz naszą pracę w posłuszeństwie Słowu.

Jest to artykuł pochodzący z broszury Przemienieni na obraz Chrystusa – Czyste Słowo – Materiały o duchowym przebudzeniu, dostępnej bezpłatnie w internecie w formacie .pdf.

Przejdź do następnego artykułu: Kształtowanie obrazu Boga w człowieku – Czyste Słowo – Artykuły o duchowym przebudzeniu

---

Źródło: *Doskonałość człowieka w planie Boga* — Czyste Słowo
czysteslowo.pl/artykuly/doskonalosc-czlowieka-w-planie-boga